

عنوان مقاله:

نقد یگانه انگاری روایت قرآنی طوفان با روایت متون پیشینی با رهیافت بینامتنیت

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، دوره 4، شماره 16 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

قاسم محسنی مری - علوم قرآن و حدیث، دانشگاه پیام نور تهران جنوب، ایران

اکبر توحیدلو - علوم قرآن و حدیث، دانشگاه پیام نور پاکدشت، ایران

علیرضا دل افکار - علوم قرآن و حدیث، دانشگاه پیام نور تهران جنوب، ایران

مهدی عبادی - دانشیار گروه تاریخ و فرهنگ و تمدن اسلامی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

بینامتنیت نوعی رهیافت هرمنوتیکی و نقد ادبی بر بنیان متن محورانه و خوانشگر بنیاد است که به شدت در پی تضعیف و بی رنگی آفریننده اثر و متن است و خودبستگی یا استقلال وجودی متن را تهی می کند. در این شبکه، زایایی و پیدایی متن بر اساس کنش با نظامی متشکل از متون دیگر است؛ که فرآورده آن، کنار رفتن قطعیت معنا و اصالت و یکتایی متن می باشد که فضا را برای فراوانی خوانش ها باز می کند. در این جستار از یک سو روایت طوفان در قرآن و متون پیشین به مثابه متن در نظر گرفته شده و با سویه هرمنوتیکی پردازش گشته است و از سوی دیگر تلاش شده تا پرسش یگانه پنداری (این همانی) روایت طوفان قرآن از متون میان رودانی و عهدینی با رهیافت نقدی، عناصر و مولفه های همبسته با بینامتنیت، بسان مولفه تقویمی و تخریبی بازخوانش گردد و با همراهی بایسته های روایت شناختی، چشم انداز باوری و کانونی شدگی نظام های گفتمانی، (قرآن کریم، میان رودان و کتاب مقدس) استقلال و واگرایی روایی طوفان نوح در قرآن کریم نسبت به متن های پیشین بازنمایی شود.

کلمات کلیدی:

بینامتنیت، طوفان نوح، روایت قرآنی طوفان، عهدین، میان رودان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1046035>

